

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2263/2019
12.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и да Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Радисав Влашковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Пожаревцу, Станица граничне полиције у Великом Градишту, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2983/18 од 20.09.2018. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2983/18 од 20.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П1 15/17 од 23.07.2018. године, ставом првим, другим и трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима за период од 31.01.2009. године до 31.12.2011. године на име накнаде штете у виду неисплаћене увећане зараде – додатка на плату за рад ноћу, прековремени рад и рад на дан празника који је нерадни дан, исплати појединачне месечне износе ближе наведене у тим ставовима изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате. Ставом четвртим изреке је обавезана тужена да тужиоцима солидарно на име трошкова спора исплати износ од 391.920,00 динара, а ставом петим изреке је обавезана тужена да сваком тужиоцу понаособ накнади трошкове парничног поступка у износима наведеним у том ставу изреке.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 2983/18 од 20.09.2018. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем Р4 5/19 од 20.05.2019. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 401. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 20.09.2018. године, после ступања на правну снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), а тужба у овом спору је поднета 31.01.2012. године.

Будући да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић